

REDACTIA
și ADMINISTRATIJA:
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunei.

Concure, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrațiunei tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FORIE BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane.
Pe jum. an 5 coroane

Pentru România și străinătate:

Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oras și comitat Nr. 266

Am perdut un om de treabă,

— In memoria prof. dr. Avram Sădean. —

Venise la noi, mai înainte cu șase ani și ceva, în puterea cuvântului ca necunoscut, pentruca acum să lese pe urma sa un adânc și general regret de om de treabă, care s'a dus fără a mai reveni vr'odată.

Sfios, cum i-se cuvenea după originea sa din țaran român, și cu pasul, nesigur încă, al omului care umblă pe un teren necunoscut — așa venise dânsul la noi, ca să-și ceară aici un ogoraș din marele câmp cultural din aceste părți cu vechi tradiții de românism și ortodoxie.

Cu legitimațiile studentești în mână și cu niște porniri sufletești, nedeslușite încă pe deplin — pe cari avea să le trezească și să le deie energie d'abiă noul mediu și chemarea ce-l aștepta — așa a bătut candidatul de profesor de atunci Avram Sădean, în vara anului 1908, la ușa celor mai mari, pe urma unui concurs publicat pe catedra, care i-a fost partea p' o vreme așa de scurtă.

Avuse și concurenți de seamă, și totuși, printr'o norocoasă inspirație, atențiunea și încrederea le-a întrunit dânsul. Astfel a ajuns dânsul profesor la noi, unde, în scurtă vreme de șase ani de catedră, a evoluat în sufletul său, care, din sfiala și nesiguranța de mai înainte, a ajuns până la un înalt grad de franchețe și de curaj al părerilor proprii mărturisite fără jenă de persoane. Iși reformase, el însuși, sufletul său, în decursul cercetărilor arhivale în serile de intim contact moral și de mută »converzație« — cum zicea — cu înaintașii săi de catedră, pe ale căror urme cu râvnă și pricepere le reconstruia și așternea pe hârtie ...iarăși din încrederea mai marilor săi.

*

N'am s'o uit, ce bucurie îi pricinuisem odată, când, în afară de contactul convențional, l'am fost cercetat, pentru prima dată cu gândul de a mă interesa de cercetările sale istorice. Din dup'amează s'a făcut sară târzie, când am putut să mă desfac din mrejea fugarelor rezumări ale comorii de informații și copii culese de prin arhivele, pe cari le cercetase.

Iți eră mai mare dragul să constați gradul înalt de însuflețire, a omului timid de mai înainte, și să auzi, cum întregă și corectă unele din tezele istoriografiei noastre cu privire la prima jumătate a veacului al XIX-lea. O dovadă a fe-liului său de a fi ca scriitor istoric bun, cum se promitea, sunt mai ales cele câteva pagini despre Gheorghe Lazăr, scrise cu multă căldură și pricepere.

La caldul povestirilor de o dup'amiază s'a topit ghiata izolării, în care dealtfel deopotrivă ne simțiam bine amândoi și din a cărei topire au izvorât și rândurile aceste de pomenire a unui om, de care nu mă legau formele convenționale a multelor și măruntelor prietenii din zilele noastre.

Omul acesta, care a fost profesorul Avram Sădean, și care în decursul profesurii sale în Arad, a ținut să fie decorat și cu laurea academică de doctor în filozofie, pe lângă cenzura de profesor ce o avea deja, așa se vede, nimerise drumul de înțelegere a chemării sale dascălești, care avea să-l așeze cu vremea în rândul vrednicilor săi înaintași de catedră, cari au fost și *apostoli prin condei* ai evangheliului cultural românesc în părțile noastre.

Dar fatalitatea, care de atâtea ori ne impresoară și ne desarmează în viață, a voit, ca acest om de treabă, care într'un timp așa de scurt, evoluase atât de mult în simțirea și felul său de a fi și de a se manifesta, să sucombe, făcându-și înalta datorie patriotică de militar și apărător de țară.

Războiul actual, aceasta cea mai crudă urgie care va rămânea cea mai neagră pată pe obrazul avanzatei civilizații universale din zilele noastre, ni-l-a cerut și pe El, iar El condeii dascălesc și civilizatoric l-a schimbat cu ucigașa spadă. Și aceasta eră o datorință, căreia i-s'a supus bu-curos, desigur, reamintindu-și vorbele strămoșilor, cari și azi își au întreg înțelesul lor de o-dinioară: Dulce et decorum est pro patria mori!

Ne mângăiem și noi cu aceasta patriotică și scumpă vorbă a strămoșilor, dar ni-ar fi plăcut mult mai bine, dacă doctorul Avram Sădean ne-ar fi rămas nouă, și nu l-ar fi înghițit înainte

de vreme glia rece, care lui îi va fi, poate, cu atât mai grea, cu cât ochii lui nu i-a închis pentru vecinicie mâna caldă a dragei și iubitoarei sale soții, cu care a trăit doar' numai două săptămâni, și nu zace între ai săi și 'n țara sa...

Am pierdut un om de treabă.

Dumnezeu, care i-a hărăzit acest sfârșit glorios pentru el și dureros pentru noi, facă să nu se uite numele acestui om de treabă, care pe cât știu, este *cea dintâi jertfă de sânge pe altarul războiului pentru patrie* din șirul antecesorilor săi de catedră, păscuți, de altfel, de multe mizerii și suferințe în firul unui veac împlinit din viața preparandiei noastre. C.

Ce să facem?

Aceasta întrebare mi-a pus-o, deunăzi, un tânăr preot care abia de 4—5 ani a ieșit din seminar.

— Învățătorul îmi e mobilizat, școala stă pustie, oamenii-s năcăjiți de nu mai știu de capul lor, eu sunt sărac și nu pot stă de școală, căci trebuie să-mi văd de puțina economie, — ce să fac în împrejurările acestea? Dă-mi un sfat!

Mai întâi voiam să-i spun pe scurt: — „Știi bine că prin ordinul consistorial Nr. 9655 a. c. preoții au fost strict îndatorați să suplinească ei în școală pe învățătorii mobilizați, fără să aibă drept a cere pentru aceasta nici o remunerație”, — dar apoi mi-am dat seama că pe calea aceasta n'aș fi ajuns să conving pe tânărul preot despre datoria ce o are. Ce efect putea să aibă invocarea unui ordin asupra unui om, al cărui suflet e cuprins din toate părțile de desperare și de neînțelegere?

Și, în loc se invoc ordinul, i-am zis: „Părinte! Vremurile cari le-am ajuns, sunt pentru toți atât de grele, cnm n'au mai fost niciodată. Sunt grele pentru milioanele de soldați, cari în bătaia gloanțelor dușmane trebuie să îndure frigul și foamea și osteneala și fiorul morții — și gândește-te că între aceștia sunt și mii de învățători, între cari și al Diale! — sunt grele pentru soțiile rămase fără sprijin acasă și pentru copiii cari vor rămâne, poate, orfani, — sunt grele pentru săteanul care nu mai are vite de lucru și pentru orașanul dimis din fabricile cari nu mai au pentru cine lucră deocamdată, — sunt grele pentru mamele cari așteaptă zi de zi cu o încordare crescândă știri, dela fiii lor de cari n'au mai auzit nimic, și sunt grele pentru cei cari află că iubii lor nu se vor mai întoarce niciodată de pe câmpul de luptă, unde au murit ca eroi, — sunt grele pentru mai marii oștirilor, sunt grele pentru ministrii, pentru regi și pentru împărați. Cu ce drept aștepți Sf. Ta, ca aceste zile, grele pentru toată lumea, să fie ușoare pentru Sf. Ta? Când greutatele tuturor sunt mai mari decât ale Sf. Tale, de ce aștepți ca ale Sf. Tale să înceteze cu totul, să nu mai existe de loc? De ce am învățat noi istoria Testamentului vechiu și istoria Testamentului nou, de ce am învățat Dogmatică și Morală, de ce am învățat atâta carte și știință? Pentru ca să nu găsim în ele nici în zile grele ca acestea un razim? Dacă desperăm noi, cari în cultură ar trebui să vedem o putere sufletească, un razim pentru cele mai grele încercări, atunci trebuie să zicem că cultura nu e o fericire pentru noi, ci o nefericire. Nu te lăsa răpit de greutatele zilei și ale vremii, ci

punându-te pe un punct de vedere mai înalt, stăpânește-ți durerea și stăpânește-o pe-a tuturor acelora cu cari vii în contact. Ești părinte sufletească al mai multor sute de oameni, cari acum sunt mai năcăjiți decât oricând. Ce se va alege de aceștia, dacă Sf. Ta ți-ai pierdut busola de orientare? Fii sufletește mai presus de ei, fii sfătuitoarea, fii mângăitoarea, fii ajutorul, fii luminătorul lor! Acum se cere aceasta mai mult decât în întreaga viață a lor și a Sf. Tale. Când e primejdia mai mare, atunci trebuie să aibă conducătorii mai mare prezență de spirit. Îți stă goală școala, și copiii stau de geaba pe acasă, sălbătăcindu-se? Gândește-te — nu la ordinul consistorial Nr. atâta — ci la acei bieți copii, cari nu sunt de vină la războiul cumplit de azi, cari nu sunt de vină că învățătorul lor e dus să lupte pentru țară, cari nu-și pot da seama de pierderea cea mare pe care o îndură nemergând la școală în timpul acesta, — gândește-te apoi că acești copii nenorociți sunt copiii parohienilor Sf. Tale și sunt parohienii Sf. Tale de mâne. Ce vor zice aceștia mâne poimâne, când își vor putea da seama de împrejurările de acum: iată preotul nostru nici habar n'a avut de noi, când n'avem învățător și când Sf. Sa avea și poruncă să ne învețe, ne-a lăsat neluminați, nu i-a fost milă de noi, ci și-a văzut numai de sufleteșul lui. — Și atunci toate cuvintele pe cari le vei ceta Sf. Ta din Liturgier și din Moltvelnic, vor face asupra lor numai impresia unor cuvinte goale, și parohienii Sf. Tale vor fi niște oameni fără credință adevărată, — căci credința fără fapte moartă este, — vor fi niște egoiști, împotriva căror te vei plânge — zadarnic — cu orice prilej.

Sfatul meu e să te duci deci casă și mâne, după slujbă, să le vorbești oamenilor despre datoriile mari pe cari le avem cu toții cei cari am rămas acasă, față de țară, față de noi înșine. Și ca să fii cel dintâi în sat întru împlinirea datoriei, adaogă la sfârșit că a doua zi toți oamenii să-și trimită copiii la școală, pentru că ei nu pot rămânea nici în vremea asta fără învățătură și fără bună creștere. Și deoarece învățătorul e dus pe câmpul de luptă, ca să-și facă datoria față de țară, iată Sf. Ta iai asupra-ți să le fii însuși învățător, până se va isprăvi războiul. Sf. Ta vrei să fii, acum în vremurile acestea, mângăetor și ajutor al mai multora decât în alte vremuri; vrei să fii adevăratul părinte al tuturor, mic și mare, pentru că prin aceasta să faci cu puțință trecerea cu mai puține greutateți peste aceste vremuri cumplite.

Fă așa și vei da prin aceasta cea mai bună educație creștinească și omenească tuturor credincioșilor Sf. Tale, iar Sf. Ta vei avea cea mai mare liniște și mulțămire sufletească. Și a doua zi du-te la școală — unde te trimite și porunca consistorului, care trebuie să 'vie după porunca conștiinței Sf. Tale. — Imparte-ți lucrurile așa ca să poți ținea în fiecare zi cel puțin 2—3 ore școală cu copiii; învață-i frica lui Dumnezeu, dă-le știință și fă tot ceea ce-ți va sta în puteri pentru micii copilași. Nu vei putea face cât cer legile și regulamentele școlare? Nu-i nimic! Fă însă cât cer trebuințele actuale și cât poți într'adevăr, pe conștiința Tf. Tale.

Aceasta să o faci!

Dr. Onisifor Ghibu

Contele Tisza către învățătorii români.

Este cunoscut — și de o deosebită valoare din toate punctele de vedere — zelul corpului nostru învățătoresc în colectarea de *pansamente* și *albituri* pentru ajutorarea soldaților răniți în războiu.

Acest zel se potențează astăzi, când harnicii noștri dascăli colectează *pieptare* și *pănură de lână* pentru scutirea vitejilor noștri soldați de frigul greu al iernei, ce-l vor întimpină pe câmpiile de războiu din Rusia.

Hărnicia și patriotismul învățătorimei române a ajuns și la cunoștința ministrului președinte, contele Ștefan Tisza, care apreciind această muncă nobilă a adresat dlui *Ioan P. Lazar* redactorul „Gazetei Învățătorilor” și președintele comitetului „Jerfa învățătorilor români” următoarea scrisoare de mulțumită:

Preastimate domnule,

Venindu-mi la cunoștință valoroasa acțiune de colectare a învățătorimei rămâne și rezultatul ei strălucit. Vă exprim mulțumita și recunoștința mea patriotică.

O lature înălțătoare de suflete a acestui război, în care suntem puși la grele încercări, este și aceea, că va aduce un viitor mai frumos și mai bun pentru patrie și totodată va apropia inimile unora de a celorlalți, deschizând sufletele tuturor pentru o dragoste și încredere reciprocă.

Domniavoastră încă săvârșiți aceea muncă nobilă, care deschide sufletele și dobândește inimile. Bunul Dumnezeu să Vă binecuvinteze pe toți, pentru aceasta faptă bună și nobilă.

Ștefan Tisza

Suntem mândri de hărnicia învățătorilor noștri dovedită în aceste timpuri de grea restriște; iar scrisoarea dlui ministru-președinte este, pentru noi toți, un document într'adevăr prețios; și venit la timp, despre aceea, că Românii din această țară sunt — așa cum i-au crescut acești dascăli modești — un popor *credincios, harnic și viteaz*, care bucuros își varsă sângele pentru binele patriei comune în nădejdea unui viitor mai liniștit și indestulit.

„Românul”.

CRONICA.

Intru amintirea reginei Elisabeta. Joi în 6/19 s'a serbat în catedrala din Arad amintirea reginei Elisabeta. La acest act de pietate a participat P. S. S. D. episcop, toți oficianții consistoriali și toate școlile din loc sub conducerea corpurilor profesionale. După serviciul divin tinerimea seminarială s'a adunat în sala festivă unde profesorul Silviu Beșan în prezența corpului profesoral a rostit un duios discurs întru amintirea reginei. Totașa s'a făcut serbarea școlară și în școala civilă de fete și în toate școlile noastre din Arad.

Parastas solemn pentru profesorul Dr. Avram Sădean. Duminecă, în 9/22 noemvrie a. c. se va ține în catedrala română din Arad parastas solemn precedat de sf. liturgie, întru amintirea profesorului *dr. Avram Sădean*, mort pe câmpul de luptă în Galiția. Răspunsurile liturgice le va da corul seminarial.

Tragerea clopotelor. Comanda militară din raionul bănățean a cerut să se sisteze deocamdată tragerea clopotelor dela bisericile noastre din comunele dealungul Dunării de jos. În urma acestei cereri, făcute din motive de operațiuni militare, P. S. Sa episcopul Țaranebeșului, Dr. Miron E. Cristea, a dat ordin către oficiile parohiale de pe teritoriul cercurilor pretoriale Orșova, Moldova nouă, Biserica albă și Cubin, ca până la alte dispoziții la nici un prilej să nu se tragă clopotele dela bisericile aflate pe acest teritor.

Necrolog. Subscriii cu inimă înfrântă de durere aducem la cunoștință trecere la cele eterne a mult

iubitei și în veci neuitate soții, mamă, fică, noră și cumnată. *Elena Drimba* născ: *Popovici*, care în anul al 5 lea al fericitei sale căsătorii și-a dat nobilul suflet în mâinile creatorului, după un morb scurt dar greu la 4 Noemvrie st. n. a. c. 10 o. a. m. Osămintele pământesti ale răposatei sau așezat spre odihnă în morminții bisericii gr. or. române din Margine la 6 Noemvrie n. 1914. O deplâng nemângăiatul său soț *Eugeniu F. Drimba* iubitorii și orfanii săi *Bujor* și *Elena*, părinții, frați și surorile, socri cumnați cumnate precum și nenunțate rudenii. În veci să-i fie pomenirea.

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului de învățător la școala confes. gr.-or. rom. din **Crivobara**, tractul **Belinț**, se escrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 498 cor.
2. Dela pământul școlii, socotit à 150 cor.
3. 22 măji metrice bucate: jumătate grâu, jumătate cucuruz, socotit à 16 cor. maja metrică 352 cor.
4. Pentru conferință 20 cor.
5. Pentru scripturistică 6 cor.
6. Locuință în natură, cu grădină lângă ea.

Dela înmormântare, unde va fi poftit, 50 fileri, eventual 1 coroană.

Intregirea peste 1000 cor, se va cere dela stat.

Să obsearvă că, repararea pe dinlăuntru a locuinții cade în sarcina învățătorului.

Alesul va avea să presteze servicii cantonale, în și afară de biserică, fără altă remunerație.

Darea după pamânt o poartă învățătorul.

Reflectanții au să-și aștearnă petițiile, instruate conform legilor în vigoare, comitetului parohial, pe calea oficiului protopresbiteral gr.-or. rom. din **Belinț** și să se prezenteze într'o **Duminecă** sau într'o **sărbătoare** în s. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Reflectanții, cari au mai fost în funcție, au să accludă și atestat de conduită dela protopresbiterul unde au funcționat mai în urmă.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu mine: *Gherasim Sêrb* protopresbiter.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea stațiunii învățătoresți dela școala gr. or. rom. din comuna **Alioș**, (Temesillésd) protopopiatul **Lipova** la clasele III—VI conform ordinului consistorial de sub Nr. 4727/1914, se escrie de nou concurs cu termenul de **30 de zile** dela 1-a publicare în „Biserica și Școala”.

Emolumentele sunt:

1. În bani gata din cassa cultului 1000 cor.
2. Pentru participarea la conferință 15 cor.
3. Pentru scripturistică 10 cor.
4. Intregirea salariului se va cere dela stat care salar și altcum este asigurat prin rezoluția dlui ministru cu Nr. 178568/1914.

5. Locuința în edificiul școlii cu supraedificatele, podrumul și grădina școlii le va folosi în părți egale cu colegul său.

Relut de lemne pentru învățător comuna biserică nu dă, pentru curățirea locuințelor învățătoresți se va îngriji alesul.

Pentru încălzitul și curățirea salei de învățământ se va îngriji comuna biserică.

Învățătorul ales se îndatorează să conducă strana dreaptă, se conducă și supravegheze elevii în biserică fără altă remunerație.

Reflectanții sunt poftiți să-și substearnă recursurile adresate comitetului parohial din Alioș pe calea P. On. Oficiu protopresbiteral al Lipovei (Lippa) având să le ajusteze cu următoarele documente în *original*:

- a) extras de botez din matricula bisericească și civilă.
- b) diploma de învățător.
- c) atestat de apartinență (illetőségi bizonyítvány).
- d) atestat de serviciu după serviciul de până acum.
- e) declarația privitoare la serviciul militar, încât este asentat și-a făcut anul de voluntar ori nu.

Dela recurenți se poștește ca sub durata concursului să se prezinte în vre-o Duminică ori sârbătoare în sf. biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Alioș, din ședința comitetului parohial ținută la 22 Iunie (5 Iulie) 1914.

Avesalon Țucra

preot. preș. com.

Toma Muntean

inv. în penz. not. com.

În conțelegere cu: *Fabriciu Manuilă* protopresbiter inspector școlar.

—□—

2—3

Pe baza concluzului Nr. 4881/1914 a Venerabilului Consistor diecezan, se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Groși (Garassa)** cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în organul oficios, pe lângă următoarele condițiuni:

1. O sesiune parohială, parte la deal, parte șes, o parte arătură, iar alta parte fanaț.
2. Casa parohială, constatătoare din 2 odăi și cuină și grădină de legume.
3. Stolele legale.
4. Birul legal.

Alesul va suportă singur toate dările publice după venitul parohial.

Parohia este de clasa a II-a, dar intrucât nu s'ar prezentă recurenți evalificați pentru aceasta classă, se admit și recurenți cu clasificare pentru parohii de clasa a III-a.

Recursurile, adresate comitetului parohial din Groși, ajustate regulamentar, sunt a se subșterne Prea On. Oficiu protopresbiteral gr. or. român din Mariaradna. Reflectanții vor avea a se prezentă în sfânta biserică din loc spre a-și arăta desteritatea în rituale și oratorie.

Groși (Garassa) din ședința comitetului parohial ținută la 19 oct. (1 nov. 1914. *Comitetul parohial*.

În conțelegere cu: *Procopiu Givulescu*, ppresb. Radnei.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante de clasa a III-a din **Baia (Kisbaia)** se escrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în organul oficios, pe lângă următoarele condițiuni:

Venitele parohiei sunt:

1. O sesiune de pământ parte la șes, parte la deal.
2. 2 intravilane.
3. Stolele legale.
4. Birul legal.
5. Venitul din izlaz și pădurea urbarială.

Alesul va suportă singur toate dările publice după venitul parohial.

Recursurile, adresate comitetului parohial din Baia ajustate regulamentar, sunt a se subșterne Prea On. Oficiu protopresbiteral gr.-or. român din Mariaradna. Reflectanții vor avea a se prezentă în sfta biserică din loc spre a-și arăta desteritatea în rituale și oratorie.

Baia (Kisbaja) din ședința comitetului parohial ținută la 14/27 septembrie 1914. *Comitetul parohial*.

În conțelegere cu: *Procopiu Givulescu* pbiterul Radnei.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea stațiunii învățătorești dela școala confesională ort. română din **Voivozi** (Almaszeg) se escrie concurs, cu termen de **30 zile** dela prima publicare, pe lângă următorul beneficiu:

1. Bani gata dela parohieni 556 cor.
2. Un intravilan de aproape 2 iug. cat. prețuit în 44 cor.
3. Pentru grădină de legume 20 cor.
4. Pentru participare la conferințe 20 cor.
5. Stolele îndatinate.
6. Intregirea dela stat se va pune în curgere.

Alesul va fi obligat să provadă cantoratul în și afară de biserică, să instrueze școlarii în cântările bisericești și să-i conducă regulat la sf. biserică. Darea o solvește alesul.

Reflectanții au a-și înaintă recursurile ajustate cu documentele recerute, la oficiul protopopesc din Oradea-mare, prezentându-se în restimpul de sus în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu: *Andrei Horvath* protopopul Orăzii-mari, inspector de școale.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea postului învățătorec vacant dela școala confesională gr.-or. rom. din **Fiscut** (Temesfűskut) tractul Lipovei în nex cu ordinul Ven. Consistor de sub Nr. 5387/1914 se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. În bani gata 1000 cor.
2. Cortel liber în edificiul școalei, cu grădină de 200 stânjini².
3. Spese de conferință în senzul concluzului Ven. Sinod eparhial 91/1914.
4. Pentru scripturistică 2 cor.
5. Dela înmormântări unde va fi poftit 80 fileri.
6. Intregirea salariului se va cere dela stat, carea este asigurată prin rezoluțiunea Ex. Sale Dlui ministru cu Nr. 94987/1913.

Pentru încălzirea și curățirea locuinței învățătorești se va îngriji însuși învățătorul, iar pentru a salei de învățământ comuna bisericească.

Alesul învățător este îndatorat, să conducă strana, să conducă și supravegheze școlarii la sf. biserică în dumineci și sârbători și alte funcțiuni liturgice fără altă remunerațiune.

Reflectanții sunt poftiți să-și înainteze recursurile lor adresate comitetului parohial din Fiscut (Temesfűskut) pe calea Prea Onor. Oficiu protopopesc a Lipovei (Lippa) ajustându-le cu următoarele documente originale:

a) Extras de botez din matricula bis. și de naștere din matricula civilă, b) diplomă de învățător, c) atestat de apartinență (illetőségi bizonyítvány) dela antistia comunei natale, d) declarație privitor la serviciul militar, încât este asentat și a făcut anul de voluntar, ori nu, — având a se prezentă sub durata concursului în vre-o duminică ori sârbătoare în sf. biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Dat în ședința comitetului parohial gr.-or. rom. din Fiscut ținută la 1/14 septembrie 1914.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu *Fabriciu Manuilă* ppresb. insp. școl.

—□—

3—3